

хлѣбъ, не разбира никой шо мислѣ. Юще трѣба нито много скоро да говорѣж, нито слоговы тѣ да продѣлжавамы много: защото иначе думѣ тѣ ми става неразбрана и не-приятна.

Онѣ я человекѣкъ, кѣмъ когото искамъ да говорѣж, трѣ-бе да е близо, што да може да чуе думы тѣ ми. Но трѣ-ба нѣкога да говорѣж и кѣмъ человекѣцы, които сѣ далѣчь отъ мене: шо трѣба да правѣ тогава?

Человекѣцы тѣ намѣрихѣ нѣкойси знакове, съ които белѣжѣтъ гласове тѣ. Тѣ се наричѣтъ букви, и имѣтъ такѣвъ видѣ:

#### СИТНИ.

а, б, в, г, д, е, ж, з, и, і, к,  
л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х,  
ц, ч, ш, щ, ъ, ы, ъ, ѣ, ю, я,  
ж, ѣ,

#### ГЛАВНИ.

А, Б, В, Г, Д, Е, Ж, З, И, І,  
К, Л, М, Н, О, П, Р, С, Т,  
У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ъ,  
Ы, Ъ, Ў, Ю, Я, Ж, Ў.

Съ тѣя букви можѣ да пишѣ, сирѣчь, да белѣжѣ сички-тѣ гласове на българскѣй-а языкѣ, и сички-тѣ си мислы, за да пишѣ ми трѣбе книга, мастило, и перо. Кой то знаѣ да прочита български, и разумѣва българ-